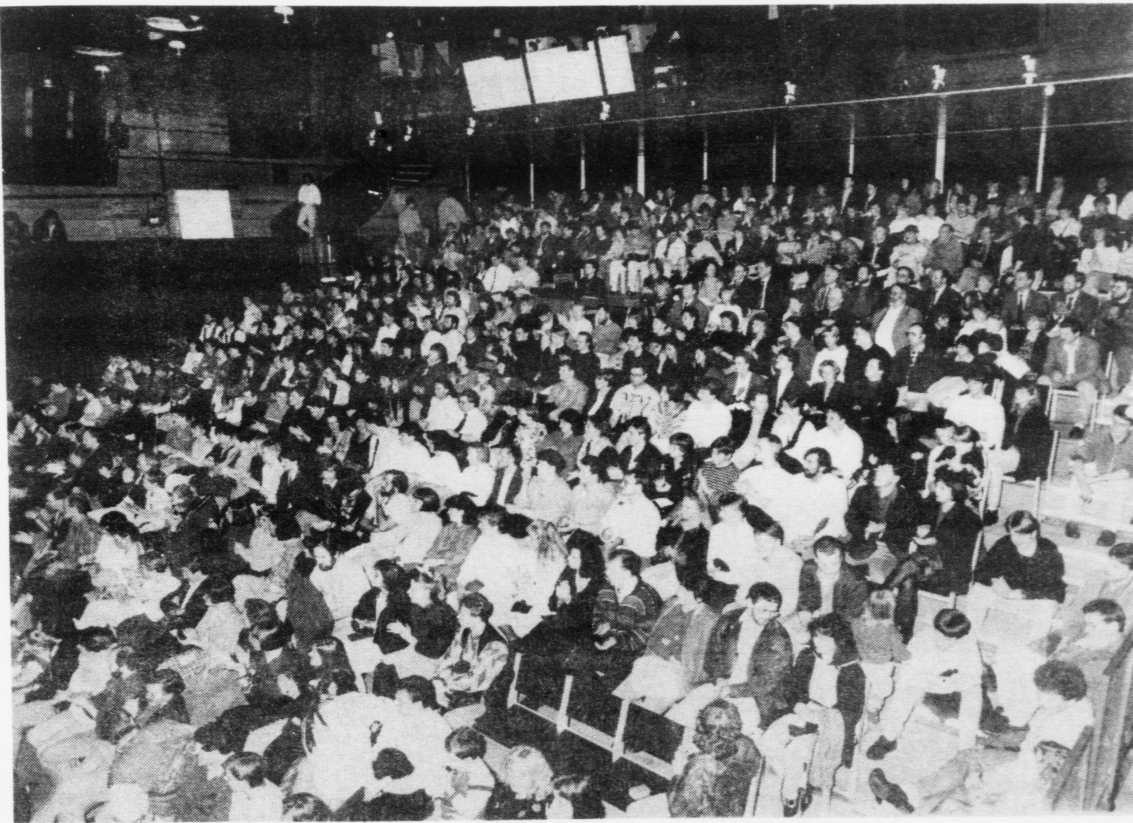

Tey sum lósu niðri í sjeiti og áttatiárunum vóru væl umboðað á konsertini. Yvir 400 atgongumerkir vóru seld, fólk fingu valuta fyri pengarnar. Rám- andi og speisku tekstirnir hjá Kára P. eru framvegis aktu- ellir, ió enn einuferð, eg saknaði at hoyra okkurt nýtt.

Og tá vórðu 18 fólk á pallinum. Millum annað eitt kór hjá Bjarna Pestorff við tíggu monnum. Hetta var sera hugtakandi.

Kári P. hevur torað. Hann hevur í sínum songum torað at nortið við tabu-evnir. Hann hevur víst á hyklið, á dupult-moralin við tí evindaliga føroyska »gud/mammon«

cocktailinum.

Hann hevur roynt at hugt gjøgnum brillurnar hjá tí, sum er nakað so einfalt sum eitt vanligt menniskja. Og hansara tekstir fola við tí einstaka, sum verður skerdur og kúgaður, tí »summi« hava fingið so ríkiligan førning í vøggugávu av teim keðiliga »genum« sum

siga við loynivitskuna, at tey mugu stýra øðrum, fyri at nøkta sína egnu sjálvsnøgd. Og hjá hesum er pengavaldið, kanska saman við einum góðum ættamavni og átrúnaði »so hann passar mæ og bara mæ«, trúgvasti hjálpa- maðurin.

Kári sang í góðar tveir tímar. Hann er ein frálíkur

tulkari og sangari. Men lítið nýtt var á skránni og tað haldi eg er vánaligt. Tí Kári hevur evnini at skapa nakað nýtt og heimurin og gerandisdagurin er eins tvøriligur í dag, sum tá Kári gjørdi vælferðar- vísurnar og nú seinast "Hinumegin Ringvegin".

Her er nógmikið at taka av.

Kalli Katt hoyrdu vit einki til, men vit hoyrdu um Tarsan sum hekk í træðnum. Og tað ger hann forrestin eisini enn tann dag í dag úti í heimi.

**Eftir
Jústinus
Eidesgaard
Myndir:
Jens Kr. Vang**

Á fremstu røð lurta vit eftir Kára P. Frá vinstri síggja vit Meinhard Johan, bakara á Skála, undirritaða og Óla, sum í løtuni røf út í Havn

Kári P. bergið mong, ung, eitt sindur ung og eldri. Her situr Brynjolvur Tórstúrn, (Byns) kanska saman við tí yngsta

Söialurin — fimm ferðir um vikuna!